

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὴν τρικυμίαν διαδέχεται ἡ γαλήνη. τὸν κόμητα Δε-Κάστρον ὁ ἐλλόγιμος κ. Μυριανθούσης, κατὰ δὲ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν μεγίστην θερμότητα ὁ σφοδρότατος ἄνεμος. Ἐὰν ᾖ το ἀνατολικὸς ἢ δυτικὸς δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ τις ἀπὸ ἡμᾶς ὅπως τὸ μάθη, ἀφοῦ εἰς ὅλας τὰς σοβαρὰς συναδέλφους δημοσιεύεται καθ' ἑκάστην Μετεωρολογικὸν Δελτίον μετ' ἀκριβοῦς ἀναγράφον τὴν ὑγρασίαν, τὴν θερμοκρασίαν, τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἐπικρατοῦσαν θλίψιν. . . ἔνεκα βεβαίως τοῦ κρυολογήματος ὅπερ ἔπαθεν ἐσχάτως ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος. Ὅπως δὴποτε-ἐὰν διαρκέσῃ ὁ ἄνεμος οὗτος ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τοιαύτη ἀπειλεῖται τύφλωσις, ὥστε μανθάνομεν θετικῶς, ὅτι κ. Ἀναγνωστάκης δι' αἰτήσεώς του πρὸς τοὺς ἀρμοδίους σκοπεῖ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπαύξηνσιν τοῦ Ὀφθαλμιατρείου.

* *

Ἄλλ' ὁ σφοδρὸς οὗτος ἄνεμος δὲν βλάπτει μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν εὐτυχῶν τῆς πρωτεύουσας ἐκλογέων, οἵτινες εἶνε ζήτημα, ἐὰν θὰ ἴδωσι νὰ ψηφίσωσι τοὺς δημοτικούς αὐτῶν ἀρχοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν κ. Σοῦτζον τὸν ὁποῖον ἤρχισαν νὰ πολεμῶσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα . . . τῆς φύσεως. Ἐὰν ὑπῆρχε τούλάχιστον ὕδωρ θὰ ἠδύνατο καταβρέχων νὰ φέρῃ ἀντιπερισπασμὸν τινὰ εἰς τὴν κοῦφον ἀντιπολίτευσιν τοῦ Αἰόλου, ὅστις ἀνοίξας τοὺς ἀσκούς αὐτοῦ ἐννοεῖ νὰ παρασύρῃ πᾶν τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, τοὺς χάλικας, τὴν σκόνην τὰ δένδρα καὶ τὸν κ. Δήμαρχον.

Ἄλλὰ ποῦ ὕδωρ!

Μάτην ἀνοίγονται αἱ κρήναι τῆς πόλεως, αἵτινες ὑπελείφθησαν ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀντιδημαρχικῶν! Ὁ ζῆτῶν εὐρήσει εἰς τὴν κλεινὴν μας πρωτεύουσάν ἀώρους καρπούς καὶ πατριωτικὰ σχέδια, κοιλικὸν τύπον καὶ ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, λωποδύτας καὶ ὑπαιθρίους ρήτορας ἀλλ' οὐδέποτε, οὐδέποτε ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ τὴν μεσημβρίαν σταγόνας τινὰς ψυχροῦ ὕδατος. Ἰνα ὦμεν δίκαιοι ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰς τὰς νεωτέρας ταύτας πληγὰς εἶνε ἔνοχος μᾶλλον ὁ Ὑψιστος ὅστις μᾶς ἐπροίκισε μὲ γενικὴν ξηρασίαν ἢ ὁ κ. Σοῦτσος ὅστις ἔχει πᾶσαν διαθέσιν νὰ μεταφέρῃ ἐνταῦθα ὅλα τὰ ὕδατα... καὶ τὸ τῆς λήθης ἀκόμη.

* *

Εἶνε ἀληθὲς ὅμως ὅτι πολλάκις καὶ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τί ζητοῦμεν. Προχθὲς μὲν τις ἤρξατο ὁ οὐρανὸς νὰ ρίπτῃ ψεκᾶδας τινὰς βροχῆς, ἀνευ λιτανειῶν καὶ ἐπεμβάσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἰδοὺ καταγανακτοῦμεν πάντες διότι ἐτάραξε τὴν μακαρίαν ἀνάγκυσίν μας ἔξωθεν τῶν ὠδικῶν καφενειῶν.

Ὅλοι ἤρξαντο βλασφημοῦντες νὰ εἰσέρχωνται ἐν τοῖς καφενειοῖς ἐσπευσμένως ὥστε νὰ κατεδιώκοντο ὑπὸ δικαστικῶν κλητῆρων, καὶ αἱ τράπεζαι ἐκινούντο—ὄχι βεβαίως ὑπὸ τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ—τοποθετούμεναι ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης πρὸς μεγίστην λύπην τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν.

Καὶ οἱ θιασάρχαι; ὦ! αὐτοὶ ἐκήρυξαν ἤδη τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν των δι' ὑπερμεγέθων προγραμματίων ἀψηφούντες τὴν μεταλλαγὴν τοῦ καιροῦ καὶ ἐλπίζοντες εἰς τὸ μέλλον. Εἰς τούτων ἔνεκαῖνισε τὴν παρούσαν θερινὴν περίο-

δον δι' ἐγκλήματος ἐν ὑπνοβασίᾳ. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

* *

Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῶν παραστάσεων ἐν τοῖς θερινοῖς θεάτροις, αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ὡς ἔτο ἐπόμενον διεκόπησαν, μὴ ἔχουσαι πλέον λόγον ὑπάρξεως. Ἐκτὸς τούτου κατέστησαν καὶ τόσον ἀηδεῖς! Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἀγόρισις τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος αὐξάνει ὅσον αὕτη δανεῖζεται πλειότερα—ἐνῷ εἰς ἐμὲ συμβαίνει τὸ ἐναντίον—ἡ ἀ. σύνοδος τῶν 150 πατέρων θὰ ἀπέμενε μὲ τὰς ἐπερωτήσεις τοῦ κ. Σάκκη καὶ τὰς ρητορικὰς ἀποστροφὰς τοῦ κ. Βουλπιώτη. Εὐτυχῶς ὁ Θεὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐλυπήθη τὰ συρρέοντα ἀκροατήρια καὶ ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τὴν Μανωλάδην τὰς πεντακισχιλίας χάριτας καὶ τὸν προσφιλεῖ Νιόνιον, ὅτινα ὁμολογουμένως μεγάλην ἐπήνεγκον ἀνακούφισιν.

Ἄστος

Ο ΣΑΛΑΡ ΓΙΟΥΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(ὡς εἶδος συναντεύσεως)

Καὶ πάλιν οἱ ἀγαπητοὶ σοβαροὶ μου συνάδελφοι μὲ ὑπεχρέωσαν. Ἐνσυχολοῦνται ἀκόμη νὰ τρώγωνται διὰ τὴν Μανωλάδα, πὴν ὁποίαν θὰ φάγῃ ἄλλος καὶ ἀφίνουν τὸν Σαλάρ Γιούγκ, τὸν Ἰνδὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ἔρχεται ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης καὶ ἔτι πόρρωθεν μάλιστα, ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ὑδραβιάδος, καὶ διαμένει τόσας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας χωρὶς νὰ μεταβῇ κανεὶς ἐξ αὐτῶν νὰ τὸν ἐξετάσῃ τί ἐντυπώσεις θ' ἀποκομίσῃ ἐκ τῆς χώρας μας. Ὅπως καὶ εἰς ἄλλην παρομοίαν περίστασιν, ἀνεδέχθη ἐγὼ νὰ ἐκπληρώσω τὸ τοιοῦτο καθήκον. Ἐπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Ματθίαν ἢ μᾶλλον εἶπεῖν, ἐπειδὴ ἀνήκω εἰς τὸν κληρὸν, ἔπεσεν ὁ Ματθίας ἐπὶ τὸν κληρὸν.

Εἶχα φροντίσει προηγουμένως νὰ μάθω ἐπακριβῶς τὰς ἐξελίξεις τοῦ περιέργου αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἐγνώριζα πρὸ πάντων δύο περιστατικὰ, ὅτι μένει ἀνυπόδητος καὶ ὅτι φέρει ἐφ' ἑαυτοῦ πολύτιμα κοσμήματα. Ἐν ἐκ τῶν δύο, ἐσκέφθην, ἢ θὰ μοῦ δωρήσῃ κανὲν λάκτισμα, ἢ θὰ μοῦ δωρήσῃ κανὲν δακτυλίδιον 300 χιλιάδων φράγκων ἀξίας· καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν ἢ ἐκβασίς θὰ ἦνε ἀκίδυνος.

Εἰσῆλθον ἐξαπατήσας τὸν θυρωρὸν τοῦ ξενοδοχείου· χάρις εἰς τὸ ἔνδυμά μου καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι συνάξω ἐλέη ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μοναστηρίων, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο πιστευτὸν ἀμέσως μετὰ τὸ τελευταῖον ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον.

Διὰ τοῦ διερμηνέως αὐτοῦ ὑπέβαλα τὴν αἵτησιν τῆς ἀκροάσεως ὡς ἑξῆς: Ἡ Ἐξοχότης του, εἶπα, εἶναι Ἰνδὸς καὶ ἐγὼ Ἕλλην. Αὐτὸς ἀγνοεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγὼ μέχρι τῆς προχθὲς ἂν ἤθελον ἀκούσει τὸ ὄνομα Ὑδραβιάδης θὰ τὸ ἐξέλκμθανα ὡς ὄνομα νέου τινὸς καθαρσίου ἢ ὑποψηφίου τινὸς δημάρχου ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἡ Ἐξοχότης του πιστεύω ὅτι δὲν ἔσχε ποτὲ τὸ ἀτύχημα ν' ἀναγνώσῃ τὴν Χώραν ἢ τὴν Παλιγγενεσίαν, ἐγὼ οὐδέποτε ἔσχον τὸ θάρρος ν' ἀναγνώσω τοὺς 150 χιλιάδας στίχους τῆς Μαχαβαράτας. Ἡ Ἐξοχότης του δὲν ὑποστηρίζει τὴν ὑποψηφιότητα οὔτε τοῦ κ. Σοῦτσου, οὔτε τοῦ κ. Καλλιφρονᾶ, ἐγὼ δὲ ὀρκίζομαι, ὅτι οὐδέποτε μοὶ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡ ἰδέα νὰ συν-